

31991L0680

1991.12.31.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 376/1

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1991. december 16.)

a hozzáadottérték-adó közös rendszerének kiegészítéséről és a 77/388/EGK irányelv módosításáról, tekintettel a fiskális határok megszüntetésére

(91/680/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 99. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a Szerződés 8a. cikke úgy határozza meg a belső piacot, mint belső határok nélküli térséget, amelyben a termékek, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása biztosított a Szerződés rendelkezéseivel összhangban;

mivel a belső piac megvalósítása megkívánja a tagállamok közötti fiskális határok lebontását, és e célból a tagállamok közötti kereskedelemben az importadók kivetésének és az exportálás adómentességének végleges megszüntetését;

mivel a tagállamok közötti összes ügylet tekintetében a fiskális ellenőrzések a belső határokon 1993. január 1-jétől véglegesen megszűnnek;

mivel az importadók kivetése és az exportálás adómentessége ezért csak olyan ügyletekre vonatkozhat, amelyek a hozzáadottérték-adó közös rendszerének alkalmazási körén kívül esnek;

mivel azon ügyleteket, amelyek a Monacói Hercegség és a Man-sziget területéről indulnak ki vagy oda irányulnak, a vonatkozásokban alkalmazható egyezményekre és szerződésekre tekintettel úgy kell kezelni, mint a Francia Köztársaság, illetve a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága területéről kiinduló vagy oda irányuló ügyleteket;

mivel az importadó-kivetés elvének eltörlése a tagállamok közötti kapcsolatokban feleslegessé teszi az adómentességre és a vámmentes kedvezményekre vonatkozó rendelkezéseket; mivel ezért e rendelkezéseket hatályon kívül kell helyezni és a vonatkozó irányelveket ennek megfelelően módosítani kell;

mivel a legutóbb a 77/388/EGK hatodik irányelvvel ⁽⁴⁾ módosított, 1967. április 11-i első tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ 4. cikkében említett cél elérése megkívánja, hogy a tagállamok közötti kereskedelem adózását a termékek és szolgáltatások származási tagállamában hatályos adózás elvére alapozzák, azon elv sérelme nélkül, amely szerint az adóalanyok közösségi kereskedelmét illetően a végső fogyasztási fázisban történő adókiivetésből származó adóbevételek azon tagállamban kell képződnie, amelyben a végső fogyasztásra sor kerül;

mivel azonban olyan végleges rendszer meghatározása, amely a tagállamok közötti kapcsolatokban teljesíti a termékek és szolgáltatások egységes hozzáadottérték-adó rendszerének céljait, olyan

⁽¹⁾ HL C 252., 1987.9.22., 2. o.
HL C 176., 1990.7.17., 8. o. és
HL C 131., 1991.5.22., 3. o.

⁽²⁾ HL C 324., 1990.12.24., 97. o.

⁽³⁾ HL C 237., 1988.9.12., 19. o.
HL C 332., 1990.12.31., 121. o.

⁽⁴⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o.

⁽⁵⁾ HL 71., 1967.4.14., 1301/67. o.

feltételeket igényel, amelyeket nem lehet teljes mértékben létrehozni 1992. december 31-ig;

mivel ezért gondoskodni kell egy 1993. január 1-jétől kezdődő és korlátozott ideig tartó átmeneti időszakról, amely során olyan rendelkezéseket hajtanak végre, amelyek a tagállamok közötti kereskedelem adózását szabályozó és továbbra is középtávú célkitűzést jelentő, a végleges rendszerre történő áttérés könnyítését célozzák;

mivel az átmeneti időszak során az adómentes személyeken kívüli adóalanyok által lebonyolított Közösségen belüli ügyleteket a rendeltetési hely szerinti tagállamban kell megadóztatni, a tagállam adómértékei és feltételei szerint;

mivel azon Közösségen belüli, meghatározott értékű beszerzéseket, amelyeket adómentes személyek vagy nem adóalany jogi személyek hajtottak végre, és azon bizonyos Közösségen belüli távértékesítéseket és új szállítóeszközök szállításait magánszemélyek vagy adómentes, illetve nem adóköteles testületek részére az átmeneti időszak során szintén meg kell adóztatni a rendeltetési hely szerinti tagállamban, a tagállam adómértékei és feltételei szerint, amennyiben az ilyen ügyletek speciális rendelkezések hiányában valószínűleg a tagállamok közötti verseny jelentős torzulását eredményeznék;

mivel a vállalkozásokra, különösen a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó közigazgatási és statisztikai követelmények csökkentésére irányuló szükséges törekvést össze kell hangolni a hatékony ellenőrzési intézkedések végrehajtásával és a Közösség statisztikai eszközeinek – közgazdasági és adózási tekintetben egyaránt szükségessége – színvonalának fenntartásával;

mivel ki kell használni a Közösségen belüli kereskedelem adózásában ily módon fennálló átmeneti időszakot a tagállamok közötti kereskedelemben szükséges lépések megtételére, az importadó-kivetés és az exportálás adómentességének megszüntetését követően esetleg felmerülő, az érintett ágazatokban jelentkező szociális utóhatások és a regionális problémák következményeinek kezelésére, különös tekintettel a határmenti területekre; mivel a tagállamokat ezért fel kell hatalmazni az 1999. június 30-ig terjedő időszakra a vámmentes üzletek meghatározott mennyiségű, tagállamok között légi- és tengeri utazásokkal kapcsolatos termékértékesítéseinek mentesítésére;

mivel az átmeneti intézkedések négy évre lépnek életbe, és ezért 1996. december 31-ig lesznek hatályban; mivel az átmeneti rendszert egy végleges rendszer fogja felváltani a tagállamok közötti kereskedelem adózására vonatkozóan, amely a termékek értékesítése és a szolgáltatások nyújtása szerinti származási tagállam adózási elvén alapszik oly módon, hogy eközben a Tanács 1967. április 11-i első irányelvének 4. cikkében említett cél teljesül;

mivel e célból az átmeneti intézkedések működéséről a Bizottság 1994. december 31-ig jelentést tesz a Tanácsnak, és részletes javaslatokat tesz a tagállamok közötti kereskedelem végleges adóztatási rendszerére vonatkozóan; mivel a Tanács, figyelembe véve, hogy a végleges rendszerre való átmenet feltételei kielégítő

módon teljesülnek-e, 1995. december 31-ig dönt a végleges rendszer hatálybalépéséhez és működéséhez szükséges intézkedésekről, az átmeneti intézkedések eközben automatikusan folytatódnak a végleges rendszer hatálybalépéséig, de legalább addig, amíg a Tanács nem döntött a végleges rendszerről;

mivel ennek megfelelően a legutóbb a 89/465/EKG irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, 77/388/EKG irányelvet módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 77/388/EKG irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

- »egy tagállam területe«: az egyes tagállamok tekintetében a (2) és (3) bekezdésben meghatározottak szerinti belföld,
- »Közösség« és »a Közösség területe«: az egyes tagállamok tekintetében a (2) és (3) bekezdésben meghatározottak szerint a tagállamok területe,
- »harmadik terület« és »harmadik ország«: a (2) és (3) bekezdésben meghatározott, egy tagállam területén kívüli terület.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában »belföld«: a 227. cikkben, az egyes tagállamok tekintetében meghatározottak szerint az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés területi hatálya alá tartozó terület.

(3) Nem tartoznak a »belföld« fogalmába az egyes tagállamok következő területei:

– Németországi Szövetségi Köztársaság:

Heligoland szigete,

Büsingen területe,

– Spanyol Királyság:

Ceuta,

Melilla,

– Olasz Köztársaság:

Livigno,

Campione d'Italia,

a Luganói-tó olaszországi vizei.

⁽¹⁾ HL L 226., 1989.8.3., 21. o.

Az egyes tagállamok következő területei szintén nem tartoznak a belföld fogalmába:

– Spanyol Királyság:

Kanári-szigetek

– Francia Köztársaság:

a tengerentúli megyék

– Görög Köztársaság:

Αγιο Ορος.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy

– a Monacói Hercegség területéről eredő vagy oda irányuló ügyleteket úgy tekintsék, mintha a Francia Köztársaságból eredő vagy oda irányuló ügyletek lennének,

– a Man-sziget területéről eredő vagy oda irányuló ügyleteket úgy tekintsék, mintha a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága területéről eredő vagy oda irányuló ügyletek lennének.

(5) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a (3) és (4) bekezdésekben megállapított rendelkezések már nem indokoltak, különösen a tisztességes verseny vagy saját forrásaik szempontjából, megfelelő javaslatokat terjeszt a Tanács elé.”

2. A 7. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. cikk

Termékimport

(1) »Termékimport« a következő:

a) olyan termékek belépése a Közösség területére, amelyek nem tesznek eleget az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 9. és 10. cikkében megállapított feltételeknek, vagy – amennyiben a termékek az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartoznak – nincsenek szabad forgalomban;

b) termékek belépése a Közösség területére a 3. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott területről vagy a Csatorna-szigetéről.

(2) A termékimport helye azon tagállam, amely területén belül a termékek elhelyezkednek a Közösség területére való belépéskor.

(3) A (2) bekezdés ellenére, amennyiben az (1) bekezdés a) pontjában említett termékek a Közösség területére való belépéskor a 16. cikk (1) bekezdésének B. részében említett feltételek egyike alá tartoznak az importvám alóli teljes mentességű ideiglenes behozatal feltételei alapján vagy külső tranzit-megállapodások alapján, akkor az ilyen termékek behozatalának helye azon tagállam, amelynek területén belül e megállapodások már nem vonatkoznak rájuk.

Hasonlóképpen, amikor az (1) bekezdés b) pontjában említett termékek a Közösség területére való belépéskor a 33a. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírt közösségi belső árutovábbítási eljárás alá tartoznak, a behozatal helye azon tagállam, amely területén belül ezen eljárást már nem lehet alkalmazni.”

3. A 8. cikk (1) bekezdésének a) pontjában a „más országban... mint” szövegrészt a „más tagállamban, mint...” szövegrésszel kell helyettesíteni, és a „tagállam, amelybe a termékeket hozzák” szövegrészt a „tagállam, amelynek területén belül a felállítást vagy összeszerelést végrehajtják” szövegrésszel kell helyettesíteni.

4. A 8. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„c) olyan termékek esetében, amelyeket olyan hajók, repülőgépek fedélzetén vagy vonaton történő szállítás közben értékesítenek, amelyek kiindulási és érkezési helye a Közösség területén belül van: az a hely, ahol a termék a szállítás megkezdésének időpontjában található.”

5. A 8. cikk (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben azon hely, ahonnan a terméket feladják vagy elfuvarozzák harmadik ország területén található, akkor – az (1) bekezdés a) pontjától eltérően – a 21. cikk 2. pontja értelmében vett importőr szempontjából a termékértékesítés teljesítési helyének, valamint a további termékértékesítés teljesítési helyének azt a tagállamot kell tekinteni, ahova a termékimport irányul.”

6. A 10. cikk (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adóköteles esemény akkor merül fel, és az adó akkor válik felszámíthatóvá, amikor a termékeket hozzák. Amennyiben a termékek a 7. cikk (3) bekezdésében említett feltételek egyike alá tartoznak a Közösség területére való belépéskor, az adóköteles esemény csak akkor merül fel, és az adó akkor válik felszámíthatóvá, amikor a termékekre már nem terjednek ki a feltételek.

Amennyiben azonban a behozott termékekre vámok, mezőgazdasági lefoglalások vagy a közös politika által létesített azonos hatású terhek vonatkoznak, az adóköteles esemény akkor merül fel és az adó akkor válik felszámíthatóvá, amikor az adóköteles esemény e közösségi terhek tekintetében felmerül, és azok a terhek felszámíthatóvá válnak.

Amennyiben a behozott terméket az ilyen közösségi adók egyike sem terheli, az adóköteles eseményre és az adó felszámíthatóvá válásának időpontjára vonatkozóan a hatályos vámszabályokat alkalmazzák.”

7. A 11. cikk B. részében:

– az (1) bekezdést a következővel kell helyettesíteni:

„(1) Az adóalap azon vám szempontjából meghatározott érték, amelyet a hatályos közösségi rendelkezéseknek megfelelően állapítanak meg.”

– a (2) bekezdést el kell hagyni.

8. A 11. cikk B. részének (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adóalapba, amennyiben még nincsenek beszámítva, a következőket kell beszámítani:

- a) az importáló tagállamon kívül esedékes, valamint a behozatal miatt fizetendő adók, vámok, lefölözések és egyéb díjak, kivéve magát a felszámítandó hozzáadottérték-adót;
- b) azon járulékos költségek, mint a jutalék, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek, amelyek az importáló tagállam területén belül a termék első rendeltetési helyéig felmerültek.

Az »első rendeltetési hely« az a hely, amelyet a szállítólevélben vagy más olyan kísérődokmányban tüntettek fel, amellyel a terméket az importáló tagállam területére beviszik. Amennyiben ezen adat hiányzik, első rendeltetési helynek az a hely minősül, ahol az importáló tagállam területén belül az első átrakás történik.

Ugyanígy, az említett járulékos költségeket a tagállamok akkor is beleszámíthatják az adóalapba, ha azok az importáló tagállam területén belül egy másik rendeltetési helyre történő szállításból erednek, amennyiben ez a hely az adóköteles esemény keletkezésének időpontjában ismert.”

9. A 11. cikk B. részének (5) bekezdése az „ideiglenesen kivitt” kifejezés előtt a „Közösségből” kifejezéssel egészül ki; a „külföldön” kifejezés helyébe „a Közösség területén kívüli” kifejezés lép, és az „amennyiben a kivitel nem adómentes a 14. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerint” szövegrészt el kell hagyni.

10. A 11. cikk C. részének (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a behozatal után fizetendő adó összegének meghatározására vonatkozó információt nem azon tagállam valutájában adják meg, amelyben az adó felszámíthatóvá válik, az átszámítási árfolyamot az érték vámcélből történő kiszámítását szabályozó közösségi rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni.

Amennyiben a nem behozatali ügylet után fizetendő adó összegének meghatározására vonatkozó információt nem azon tagállam valutájában adják meg, amelyben az adó felszámíthatóvá válik, az érvényes átváltási árfolyam azon eladási ár, amelyet az adó felszámíthatóvá válásakor az érintett tagállam legrepresentatívabb tőzsdéjén vagy tőzsdén legutóbb nyilvántartottak, vagy azon átváltási árfolyam, amelyet az adott tagállam által megszabott alsó határértékkel összhangban az ilyen piacra vagy piacokra hivatkozással határoztak meg. Néhány ilyen ügylet esetében vagy az adóalanyok egyes csoportjainál, azonban a tagállamok továbbra is

alkalmazhatják az érték vámcélből történő kiszámítását szabályozó közösségi rendelkezésekkel összhangban meghatározott átszámítási árfolyamot.”

11. A 14. cikk (1) bekezdésében:

- a b) pontot el kell hagyni,
- a c) pont helyébe a következő rendelkezés lép:

„c) az esetleges értékesítés céljával behozott termékek, a legutóbb a 90/237/EGK (*) irányelvvel módosított 85/362/EGK irányelv (**) által meghatározott értelemben

(*) HL L 133., 1990.5.24., 91. o.

(**) HL L 192., 1985.7.24., 20. o.”;

- a d) pontban, az „illetve vonatkozna akkor, ha azokat harmadik országból hozták be” és a „hazai piacon” szövegrészeket el kell hagyni,
- az e) pontban az „illetve vonatkozna akkor, ha azokat harmadik országból hozták be” szövegrészt el kell hagyni,
- az f) pontot el kell hagyni,
- a g) pontban az „illetve vonatkozna akkor, ha azokat harmadik országból hozták be” szövegrészt el kell hagyni.

12. A 15. cikk címe helyébe a következő szöveg lép:

„Adómentesség a Közösségből történő kivitel és hasonló ügyletek, valamint a nemzetközi fuvarozás esetén.”

13. A 15. cikk 1. és 2. pontjában „a 3. cikkben meghatározott országok területén kívülre” szövegrész helyébe „a Közösségen kívülre” szövegrész kerül.

14. A 15. cikk 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) az olyan ingó javakon végzett munkából álló szolgáltatások, amely ingó javakat az ilyen munkának a Közösség területén belül történő elvégzése céljából vásároltak vagy hoztak be, és amelyeket a szolgáltatást nyújtó személy vagy a harmadik országban letelepedett ügyfél, illetve az azok nevében eljáró személy adott fel vagy szállított a Közösség területén kívülre”;

15. A következő francia bekezdéssel egészül ki a 15. cikk 10. pontjának első albekezdése:

„– egy másik tagállamban történnek, és amelyeket az Északatlanti Szerződést aláíró, magától a rendeltetési tagállamtól eltérő bármely tagállam fegyveres erői részére szántak, amennyiben ezeket e fegyveres erők vagy azok polgári állományának felhasználására, valamint kantineik vagy éttermeik ellátására szánják, feltéve hogy e fegyveres erők közös védelmi feladatokat látnak el.”

16. A 15. cikk 10. pontjának második albekezdésében, a „tagállamok által meghatározott feltételek és korlátozások mellett” szövegrész helyébe „a befogadó tagállam által meghatározott feltételek és korlátozások mellett” szövegrész lép.

17. A 15. cikk 12. pontja az „azokat kiviszik” után „a Közösség területéről” szövegrésszel egészül ki, és a „külföldre” szót a „Közösség területén kívülre” szövegrésszel kell helyettesíteni.

18. A 15. cikk 13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A szolgáltatások nyújtása, beleértve a szállítási és az azt kísérő ügyleteket is, de kivéve a 13. cikk értelmében mentesített szolgáltatásokat, amennyiben azok közvetlenül kapcsolódnak a következőkhöz:

- a termékek külső árutovábbítása, vagy a Közösség területtől történő kivitele vagy olyan behozatala, amely a 14. cikk (1) bekezdésének c) pontjával vagy a 16. cikk (1) bekezdésének A. részével függ össze,
- a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett termékek, amelyek a 33a. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírt közösségi belső árutovábbítási eljárás alá tartoznak.”

19. A 15. cikk 14. pontjában „a 3. cikk értelemben vett, nem belföldi” szöveg helyébe a „Közösségen kívüli” szövegrész lép.

20. A 16. cikk (1) bekezdésében:

- az A. rész helyébe a következő rendelkezés lép:

„A. olyan termékek importja, amelyeket nem vámraktárba kívánnak elhelyezni;”

- a B. rész helyébe a következő rendelkezés lép:

„B. olyan termékek értékesítése, amelyeket a következőkre szántak:

- a) vámelállítási és adott esetben átmeneti megőrzés alá vonás;
- b) vámszabad területen vagy vámraktárban való elhelyezés;
- c) vámraktározási eljárásban vagy aktív feldolgozási eljárásban való részesítés;
- d) beengedés az ország felségvizeire:
 - azért, hogy fűrő- vagy termelőberendezésbe beépítsék az ilyen berendezések építése, javítása, karbantartása, átalakítása vagy felszerelése céljából, vagy azért, hogy az ilyen fűrő- vagy termelőberendezést a szárazfölddel összekössék,
 - a fűrő- vagy termelőberendezéseken üzemanyag és ellátás biztosítása céljából;

e) olyan raktárban elhelyezés, amely nem vámraktár.

Az a), b), c) és d) pontban említett helyeket a Közösség hatályos vámrendelkezései határozzák meg.”

- a C. rész helyébe a következő rendelkezés lép:

„C. a B. részben említett termékek értékesítéséhez kapcsolódó szolgáltatások nyújtása”,

- a D. rész helyébe a következő rendelkezés lép:

„D. –olyan termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása, amelyeket a B. részben felsorolt helyeken teljesítenek, és azok továbbra is az ott meghatározott feltételek valamelyike alá tartoznak;”

- a következő E. rész rendelkezéseivel egészül ki:

„E. olyan termékek értékesítése, amelyeket:

- a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említettek, és amelyekre továbbra is az ideiglenes behozattal összefüggő, teljes körű behozatali adómentességet szabályozó rendelkezések vagy a tranzitforgalmat szabályozó külső rendelkezések érvényesek,
- a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említettek, és amelyekre továbbra is a 33a. cikkben meghatározott közösségi belső árutovábbítási eljárás érvényes,

valamint az ilyen értékesítésekhez kapcsolódó szolgáltatások nyújtása.”

21. A 28. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Tanács döntésétől függően, amely a 89/465/EGK (*) irányelv 3. cikke értelmében jár el a (3) bekezdésben meghatározott átmeneti eltérések megszüntetésének tárgyában, Spanyolország jogosult mentesíteni az F. melléklet 2. pontjában említett ügyleteket az alkotók által teljesített szolgáltatások tekintetében, valamint az F. melléklet 23. és 25. pontjában említett ügyletek esetében.

(*) HL L 226., 1989.8.3., 21. o.”

22. A következő XVIa. címmel és 28a. – 28m. cikkel egészül ki:

„XVIa. CIM

ÁTMENETI SZABÁLYOK A TAGÁLLAMOK KÖZÖTTI KERESKEDELEM ADÓZÁSÁRA VONATKOZÓAN

28a. cikk

Hatály

(1) A következők szintén hozzáadottérték-adó alá tartoznak:

- a) a Közösségen belüli termékbeszerzés ellenszolgáltatás fejében az országon belüli olyan adóalany részéről, aki mint ilyen jár el, vagy nem adóalany jogi személy részéről, amennyiben az eladó olyan adóalany, aki mint ilyen jár el, és aki nem jogosult a 24. cikkben meghatározott

adómentességre, és akire nem terjednek ki a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának második mondatában, vagy a 28b. cikk B. részének (1) bekezdésében meghatározott feltételek.

Eltérve az első albekezdéstől, ha azok nem új szállítóeszközökre és nem olyan termékekre vonatkoznak, amelyek a hatályos jövedéki adó alá tartoznak, a hozzáadottérték-adót nem lehet a Közösségen belüli termékbeszerzések után felszámítani:

- olyan adóalany révén, amely a 25. cikkben előírt átlányadózársra jogosult, olyan adóalany révén, amely csak le nem vonható termékértékesítést végez vagy szolgáltatást nyújt, vagy nem adóalany jogi személy révén,
- olyan főösszegre, levonva az esedékes vagy a kifizetett hozzáadottérték-adót azon tagállamban, amelyből a termékeket feladták vagy szállították, amely főösszeg a folyó naptári évben nem haladja meg azon küszöböt, amelyet a tagállamok határoznak meg, de amely nem lehet kisebb, mint 10 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeg, és
- feltéve hogy az előző naptári év során nem haladta meg a második francia bekezdésében említett küszöböt azon főösszeg, amelyből levonták az azon tagállamban esedékes vagy fizetett hozzáadottérték-adót, amelyből a termékeket feladták vagy szállítják, és amely olyan termékek Közösségen belüli beszerzéseit testesíti meg, amelyek nem új szállítóeszközök és nem olyan termékek, amelyek jövedéki adó alá tartoznak.

Az adóalanyoknak és a második albekezdés alapján jogosult nem adóalany jogi személyeknek a tagállamok megadják a jogot, hogy az első albekezdésben rögzített általános rendszert válasszák. A tagállamok meghatározzák a részletes szabályokat e választási lehetőség gyakorlására, amelyek mindenképpen érvényben maradnak két naptári éven át;

- b) a Közösségen belüli beszerzések, amelyeket új szállítóeszközök tekintetében ellenszolgáltatásért hajtottak végre az országon belül olyan adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek, akik jogosultak az a) pont második albekezdésében meghatározott eltérésre, vagy bármely más nem adóalanyok.

(2) E cím alkalmazásában:

- a) »szállítóeszköz« a következő: vízijárművek, amelyek hosszúsága meghaladja a 7,5 métert, légi járművek, amelyek felszállási súlya meghaladja az 1 550 kg-ot és a motorizált szárazföldi járművek, ha térfogatuk meghaladja a 48 cm³-t, vagy amelyek teljesítménye nagyobb mint 7,2 kilowatt, és amelyek személyek vagy termékek szállítására szolgálnak, kivéve a 15. cikk (5) és (6) bekezdésében említett vízi- és légi járműveket;

- b) az a) pontban említett szállítóeszközök nem minősülnek újnak, ha mindkét következő feltétel teljesül:

- a szállítóeszközöket az első forgalomba helyezés időpontját követően több mint három hónappal később értékesítették,
- a szállítóeszköz megtett útja meghaladja szárazföldi jármű esetén a 3 000 km-t, vízijármű esetén a 100 hajózott órát, és légi jármű esetén a 40 repült órát.

A tagállamok állapítják meg azon feltételeket, amelyek alapján az említett tényeket fennállónak kell tekinteni.

(3) »Közösségen belüli termékbeszerzés«: a tulajdonosként történő rendelkezési jog megszerzése olyan személynek átadott vagy szállított ingó vagyon felett, aki az eladó révén, annak nevében szerzi meg a termékeket, vagy aki megszerzi a termékeket egy olyan tagállamban, amely nem egyezik meg azzal, amelyikből a termékeket feladták vagy szállították.

Amennyiben a nem adóalany jogi személy által megszerzett termékeket e nem adóalany jogi személy egy harmadik területről feladja vagy átszállítja olyan tagállamba, amely nem egyezik meg a feladott vagy szállított termékek érkezés szerinti tagállamával, a termékeket úgy kell tekinteni, mint amelyeket a behozatal szerinti tagállamból adtak fel vagy szállítottak. E tagállam hozzáadottértékadó-visszatérítésben részesíti a 21. cikk 2. pontjában meghatározott importőrt a termékek behozatalával összefüggésben fizetett hozzáadottérték-adó után, amennyiben az importőr igazolja, hogy megszerzése a feladott vagy szállított termékek érkezés szerinti tagállamában hozzáadottérték-adó alá tartozott.

(4) Szintén adóalanyoknak kell tekinteni minden személyt, aki időről időre új szállítóeszközt szállít a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek alapján.

Azon tagállam, amely területén belül a szolgáltatást nyújtják, feljogosítja az adóalanyt a levonásra a következő rendelkezések alapján:

- a levonás joga kizárólag a teljesítés időpontjában keletkezik és csak akkor gyakorolható,
- az adóalany jogosult levonni a vételárba foglalt hozzáadottérték-adót, vagy a behozatal vagy a Közösségen belüli szállítóeszköz-beszerzése után megfizetett hozzáadottérték-adót olyan összegig, amely nem haladja meg azon adót, amelynek fizetésére kötelezett lenne, ha a szolgáltatás nem lenne adómentes.

A fenti rendelkezések végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat a tagállamok állapítják meg.

(5) A következőket ellenérték fejében értékesített termékeként kell kezelni:

a) másik adóalanynak történő szerződéses munka szolgáltatása az 5. cikk (5) bekezdése a) pontjában meghatározottak szerint, amelyet fizikailag nem azon tagállamban végeztek el, amelynek területén belül a megrendelőt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartják, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a munkát végző személy által használt anyagokat a megrendelő vagy annak nevében eljáró személy feladta vagy szállította azon tagállamból, amelynek területén belül a megrendelőt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartják,
- a munkát végző személy által, a megrendelőnek elvégzett vagy összeállított munkát azon tagállamba szállítják vagy adják fel, ahol a megrendelőt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartják;

b) az adóalany vállalkozásából származó termékek szállítása egy másik tagállamba.

A következőket egy másik tagállamba átszállítottaknak kell tekinteni: bármely tárgyi eszköz szállítása vagy feladása az adóalany vagy annak nevében eljáró személy által a 3. cikkben meghatározott területről, de a Közösségen belül, vállalkozása céljaira, kivéve a következő ügyletek egyikének céljára:

- az említett termékértékesítés adóalany részéről a feladás vagy szállítás érkezési tagállamának területén belül a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának második mondatában, és a 28b. cikk B. részének (1) bekezdésében meghatározott feltételek alapján,
- az említett termékértékesítés adóalany részéről a 8. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételek alapján,
- az említett termékértékesítés adóalany részéről belföldön, a 15. cikk vagy a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek alapján,
- más adóalanynak történő szerződéses munka szolgáltatása az a) pontban meghatározott feltételek alapján, amelyet az említett termékek feladásának vagy szállításának érkezési helye szerinti tagállamban hajtottak végre,
- adóalany részére nyújtott szolgáltatás, amely az említett áru vonatkozásában végzett azon munkát foglalja magában, amelyet fizikailag a termékek feladásának vagy szállításának érkezési helye szerinti tagállamban végeztek el,

– az említett termékek ideiglenes használata, a termékek feladásának vagy szállításának érkezési helye szerinti tagállam területén belül, az adóalany részéről történő szolgáltatások nyújtása céljából, aki a termékek feladásának vagy szállításának érkezési helye szerinti tagállamban telepedett le,

– az említett termékek 24 hónapot meg nem haladó időszakon belül történő ideiglenes használata egy másik tagállam területén, ahol ugyanazon termékek harmadik országból történő behozatala, tekintettel az ideiglenes használatra, az ideiglenes behozatal feltételrendszere alá tartoznak az importvámok alóli teljes mentességgel.

(6) A Közösségen belüli, ellenszolgáltatás fejében végzett termékbeszerzés magában foglalja az adóalanyok a vállalkozása céljaira az általa vagy nevében eljáró személy által feladott vagy szállított termékek használatát, ha a feladás vagy szállítás egy másik tagállamból történik, mint amely területén belül a termékeket az (1) bekezdésben meghatározottak szerint előállították, kivonták, feldolgozták, megvásárolták, beszerezték, vagy ahol az adóalany e termékeket vállalkozása keretében behozta e másik tagállamba.

(7) A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy »Közösségen belüli termékbeszerzésnek« minősítsék azon ügyleteket, amelyeket »termékértékesítésként« minősítették volna az (5) bekezdés vagy az 5. cikk értelmében, ha azokat belföldön hajtották volna végre azon adóalany, aki mint ilyen jár el.

28b. cikk

Az ügylet helye

A. A Közösségen belüli termékbeszerzés helye

(1) A Közösségen belüli termékbeszerzés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termékek az azokat beszerző személynek történő feladás vagy szállítás befejeződéskor található.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Közösségen belüli termékbeszerzés helyének azon tagállam területét kell tekinteni, amely a hozzáadottértékadó-azonosító számot kiadta, amelynek alapján a termékeket beszerző személy végrehajtotta a beszerzést, kivéve, ha a termékeket beszerző személy igazolja, hogy a beszerzés az (1) bekezdésnek megfelelően adóköteles volt.

Amennyiben azonban a beszerzés az (1) bekezdésnek megfelelően adóköteles a feladás vagy szállítás érkezési helye szerinti tagállamban, miután adóköteles volt az első albekezdés értelmében, megfelelően csökkenteni

lehet az adóalapot azon tagállamban, amelyben kiadták azon hozzáadottértékadó-azonosító számot, amelynek alapján a termékeket beszerző személy a beszerzést megvalósította.

B. A termékértékesítés helye

(1) Eltérve a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontjától és (2) bekezdésétől, a nem a feladás vagy szállítás érkezési helye szerinti tagállamból, a szállító vagy annak nevében eljáró személy által feladott vagy szállított termék értékesítési helyének azon helyet kell tekinteni, ahol a termékek a vásárlónak való feladás vagy szállítás befejeztével vannak, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a termékértékesítést olyan adóalany javára valósítják meg, aki jogosult a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérés alkalmazására olyan nem adóalany jogi személy javára, aki ugyanezen eltérési lehetőség alkalmazására jogosult, vagy bármely más nem adóalany javára,
- olyan termékeket értékesítenek, amelyek nem új szállítóeszközök és amelyeket az értékesítő vagy az annak nevében eljáró személy nem összeszerelés vagy üzembe helyezés után szolgáltatott próbaüzemmel vagy anélkül.

Amennyiben az ily módon értékesített termékeket a szállító harmadik területről adja fel vagy szállítja, és egy olyan tagállamba viszi be, amely nem a vásárlónak feladott vagy szállított termékek érkezési helye szerinti tagállam, úgy kell tekinteni, mint a behozatal szerinti tagállamból feladott vagy szállított termékeket.

(2) Amennyiben a termékértékesítés azonban olyan termékekre terjed ki, amelyek nem jövedékiadó-kötelesek, az (1) bekezdés nem vonatkozik a feladás vagy szállítás érkezési helye szerinti ugyanazon tagállamban feladott vagy szállított termékek értékesítésére, amennyiben:

- az ilyen értékesítések összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, egy naptári éven belül nem haladja meg 100 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget, és
- a jövedéki termékeken kívüli olyan termékek értékesítésének a hozzáadottérték-adó nélküli összértéke, amely termékeket az előző naptári évben az (1) bekezdésben megállapított feltételek alapján értékesítettek, és amelyek ellenértéke nem haladta meg a 100 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget.

Azon tagállam, amelynek területén a termékek a vásárló részére történő feladás vagy szállítás befejezésekor vannak, korlátozhatja az előbbieken említett küszöbököt 35 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összegre, ha az említett tagállam attól tart, hogy a fenti

100 000 ECU összegű küszöb a versenyfeltételek súlyos torzulásához vezetne. Azon tagállamok, amelyek élnek e lehetőséggel, megteszik a szükséges intézkedéseket a termékek feladása vagy szállítása szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatására.

1994. december 31. előtt a Bizottság jelentést tesz a Tanácsnak az előző albekezdésben szabályozott különleges 35 000 ECU összegű küszöbök alkalmazásának tapasztalatairól. E jelentésben a Bizottság tájékoztathatja a Tanácsot arról, hogy a különös küszöbök megszüntetése nem vezet a versenyfeltételek súlyos torzulásához. Amíg a Tanács nem hoz egyhangú döntést a Bizottság javaslata alapján, az előző albekezdés érvényben marad.

(3) Azon tagállam, amelynek területén a feladás vagy szállítás kezdetekor a termékek vannak, azon adóalanyoknak, akik a (2) bekezdés szerint a termékszállítást megvalósítják, megadja a választási jogot, hogy az ilyen szállítások helyét az (1) bekezdésnek megfelelően állapítsák meg.

Az érintett tagállamok határozzák meg az említett választás gyakorlására vonatkozó részletes szabályokat, amelyek két naptári évig mindenképp érvényesek.

C. Szolgáltatások nyújtásának helye a Közösségen belüli termékszállításban

(1) Eltérve a 9. cikk (2) bekezdés b) pontjától, a Közösségen belüli termékszállításnál a szolgáltatásnyújtás helyét a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően határozzák meg. E cím alkalmazásában:

- »Közösségen belüli termékszállítás« olyan szállítás, amelyben az indulás és az érkezés helye két különböző tagállam területén belül van,
- »indulás helye« azon hely, ahol a termékek szállítása ténylegesen megkezdődik, függetlenül a ténylegesen megtett úttól addig a helyig, ahol a termékek vannak,
- »érkezés helye« azon hely, ahol a termékek szállítása ténylegesen véget ér.

(2) A szolgáltatások nyújtásának helye a Közösségen belüli termékszállításban az indulás helye.

(3) Mindazonáltal eltérve a (2) bekezdéstől, a Közösségen belüli olyan termékek szállításában, amelyeket a hozzáadottérték-adó szempontjából nem az indulás helye szerinti tagállamban nyilvántartott megrendelők részére nyújtottak, a szolgáltatások nyújtásának helyét azon tagállam területén belülinek kell tekinteni, amely a megrendelőt azon hozzáadottértékadó-azonosító számmal ellátta, amelynek alapján a szolgáltatást részére teljesítették.

(4) A tagállamoknak nem kell alkalmazniuk az adót a szállításnak azon részére, amely olyan vízi úton megtett utazásokhoz kapcsolódik, amelyek nem képezik a Közösség területének 3. cikkben meghatározott részét.

D. A Közösségen belüli termékszállítást kiegészítő szolgáltatások nyújtásának helye

Eltérve a 9. cikk (2) bekezdésének c) pontjától, a Közösségen belüli termékszállítást kiegészítő azon szolgáltatásoknál, amelyeket a hozzáadottérték-adó szempontjából nem a ténylegesen elvégzett szolgáltatásnyújtás szerinti tagállamban nyilvántartott megrendelők részére nyújtottak, a szolgáltatások nyújtásának helyét azon tagállam területén belülinek kell tekinteni, amely a megrendelőt azon hozzáadottértékadó-azonosító számmal ellátta, amelynek alapján a szolgáltatást részére teljesítették.

E. Közvetítők által teljesített szolgáltatások nyújtásának helye

(1) Eltérve a 9. cikk (1) bekezdésétől, a más személyek nevében és érdekében eljáró közvetítők által teljesített szolgáltatások nyújtásának helye az indulás helye, amennyiben azok a Közösségen belüli termékszállításnál a szolgáltatások nyújtásában vesznek részt.

Ha a megrendelőt, akinek a részére a közvetítő a szolgáltatást teljesíti, a hozzáadottérték-adó szempontjából nem a szállítás indulásának helye szerinti tagállamban tartják nyilván, a közvetítő által teljesített szolgáltatás nyújtásának helyét azon tagállam területén belülinek kell tekinteni, amely a megrendelőt azon hozzáadottértékadó-azonosító számmal ellátta, amelynek keretében a szolgáltatást részére teljesítették.

(2) Eltérve a 9. cikk (1) bekezdésétől, a más személyek nevében és érdekében eljáró közvetítők által teljesített szolgáltatások esetén, amennyiben azok olyan szolgáltatások nyújtásában vesznek részt, amelynek a rendeltetése a Közösségen belüli termékszállítást kiegészítő tevékenység elvégzése, a szolgáltatás nyújtásának helye az a hely, ahol a kiegészítő szolgáltatásokat ténylegesen elvégzik.

Ha a megrendelőt, akinek a részére a közvetítő a szolgáltatást teljesíti, a hozzáadottérték-adó szempontjából nem azon tagállam területén belül tartják nyilván, ahol a kiegészítő szolgáltatást ténylegesen elvégzik, a közvetítő által teljesített szolgáltatás nyújtásának helyét azon tagállam területén belülinek kell tekinteni, amely a megrendelőt azon hozzáadottértékadó-azonosító számmal ellátta, amelynek keretében a szolgáltatást részére a közvetítő teljesítette.

(3) Eltérve a 9. cikk (1) bekezdésétől, a más személyek nevében és érdekében eljáró közvetítők által teljesített szolgáltatás nyújtásának helye, amennyiben az ilyen

szolgáltatások nem az (1) vagy a (2) bekezdésben vagy a 9. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett ügyletek részét képezik, az a hely, ahol az említett ügyleteket végrehajtják.

Amennyiben a megrendelőt, akinek részére a közvetítő a szolgáltatást teljesíti, a hozzáadottérték-adó szempontjából nem azon tagállam területén belül tartják nyilván, ahol az említett ügyleteket végrehajtják, a közvetítő által teljesített szolgáltatás nyújtásának helyét azon tagállam területén belülinek kell tekinteni, amely a megrendelőt azon hozzáadottértékadó-azonosító számmal ellátta, amelynek keretében a szolgáltatást részére a közvetítő teljesítette.

28c. cikk

Mentességek

A. Adómentes termékértékesítés

Más közösségi rendelkezések sérelme nélkül, és mindazon feltételekre is figyelemmel, amelyet azon céllal állapítanak meg, hogy biztosítsák a következőkben meghatározott mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, továbbá az adókerülés, adócsalás vagy visszaélés megakadályozását, a tagállamok mentesítik a következőket:

a) azon, az 5. cikkben és a 28a. cikk (5) bekezdésének a) pontjában meghatározott termékértékesítések, amelyeket az eladó vagy az annak nevében eljáró személy, vagy a termékeket beszerző személy adott fel vagy szállított a 3. cikkben említett területen kívülre, de a Közösség területén belül maradván, és amelyeket olyan másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy javára teljesítettek, aki mint ilyen jár el olyan tagállamban, amely nem egyezik meg a termékek feladásának vagy szállításának indulási helye szerinti tagállammal.

E mentesség nem vonatkozik a 24. cikk értelmében adó alól mentesített adóalanyok termékértékesítéseire vagy olyan termékértékesítésekre, amelyeket olyan adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek javára teljesítettek, amelyek jogosultak a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérés alkalmazására;

b) olyan új szállítóeszközök, amelyeket a 3. cikkben említett területen kívülre, de a Közösség területén belül maradván a vásárlónak az eladó vagy az annak nevében eljáró személy vagy a vásárló adott fel vagy szállított, amennyiben ezeket olyan adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek javára teljesítették, amelyek jogosultak a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérés alkalmazására, vagy bármely más nem adóalany javára teljesítették;

- c) a 28a. cikk (5) bekezdésének b) pontjában meghatározott termékértékesítések, amelyekre az a) pontban előírt mentesség vonatkozna, amennyiben azokat egy másik adóalany javára hajtják végre.

B. Közösségen belüli adómentes termékbeszerzések

Más közösségi rendelkezések sérelme nélkül, és mindazon feltételekre is figyelemmel, amelyeket azon céllal állapítanak meg, hogy biztosítsák a következőkben meghatározott mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, továbbá az adókikerülés, adócsalás vagy visszaélés megakadályozását, a tagállamok mentesítik a következőket:

- a) azon Közösségen belüli termékbeszerzés, amelynek adóalanyok részéről való szolgáltatása minden körülmények között adómentes lenne belföldön;
- b) azon Közösségen belüli termékbeszerzés, amelynek behozatala minden körülmények között adómentes lenne a 14. cikk (1) bekezdése alapján;
- c) azon Közösségen belüli termékbeszerzés, ha a 17. cikk (3) és (4) bekezdése értelmében a terméket beszerző személy minden körülmények között jogosult lenne a 28a. cikk (1) bekezdése alapján fizetendő hozzáadottérték-adó teljes visszatérítésére.

C. Adómentes szállítási szolgáltatások

A tagállamok mentesítik azon Közösségen belüli szállítási szolgáltatásokat, amelyek az Azori-szigetekhez vagy Madeirához tartozó autonóm területeket képező szigetektől induló és az oda érkező feladásokkal vagy szállításokkal, valamint a szigetek közötti feladásokkal vagy szállításokkal kapcsolatosak.

D. Adómentes termékimport

Amennyiben harmadik területről feladott vagy szállított termékeket nem a feladás vagy szállítás érkezési helye szerinti tagállamba visznek be, a tagállamok mentesítik az ilyen behozatalt, amennyiben az importőr általi termékértékesítés a 21. cikk 2. pontjában meghatározott értelemben mentességet élvez az A. résznek megfelelően.

A tagállamok megállapítják a mentességet szabályozó feltételeket, figyelembe véve a megfelelő és egyértelmű alkalmazás szempontjait, valamint az adókikerülés, adócsalás és visszaélések megakadályozásának követelményeit.

E. Egyéb mentességek

- a) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azon Közösségen belüli beszerzések, amelyek a 16. cikk (1) bekezdésének B. részében említett feltételek vagy helyzetek valamelyike alá tartoznak, előnyt élvezzenek ugyanazon rendelkezésekből, amelyek belföldön azonos feltételek mellett teljesített termékértékesítésekre vonatkoznak.

- b) A 16. cikk (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

»(2) A 29. cikkben említett konzultációra is figyelemmel, a tagállamok mentesítést adhatnak a következőkre:

- a) az adóalany által végzett Közösségen belüli termékbeszerzés, adóalany részére történő termék-behozatal és termékértékesítés, figyelembe véve a termékek adott formában vagy feldolgozás utáni harmadik területekre irányuló kivitelét, és az adóalany kiviteli tevékenységeivel kapcsolatos szolgáltatások nyújtását a megelőző tizenkét hónapban teljesített kivitele értékéig;
- b) az adóalany által végzett Közösségen belüli termékbeszerzés, adóalany részére történő termék-behozatal és termékértékesítés, figyelembe véve a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek melletti, másik tagállamba való szállítást, valamint szolgáltatások nyújtását másik tagállamba történő szolgáltatásnyújtásokkal kapcsolatban a megelőző tizenkét hónapban a 28c. cikk A. részében rögzített feltételek alapján teljesített termékértékesítés értékéig;

A tagállamok közösen megállapíthatnak egy legnagyobb értéket azon ügyletekre vonatkozóan, amelyeket az a) és b) pont alapján mentesítenek.»

28d. cikk

Adóköteles esemény és az adó felszámíthatósága

(1) Az adóköteles esemény akkor merül fel, amikor a Közösségen belüli termékbeszerzés megtörténik. A Közösségen belüli termékbeszerzés akkor tekinthető megtörténtnek, ha a hasonló termékek értékesítését megtörténtnek kell tekinteni belföldön.

(2) A Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében az adó az adóköteles esemény bekövetkezését követő hónap 15. napján válik felszámíthatóvá.

(3) Eltérve a (2) bekezdéstől, az adó felszámíthatóvá válik a számla kibocsátása során, amennyiben a számlát a terméket beszerző személynek a (2) bekezdésben rögzített időpontot megelőzően állítják ki.

(4) Eltérve a 10. cikk (2) és (3) bekezdésétől, az adó felszámíthatóvá válik olyan termékértékesítések tekintetében, amelyeket a 28c. cikk A. részében rögzített feltételek alapján valósítottak meg az adóköteles esemény bekövetkeztének hónapját követő hónap 15. napján.

Az adó felszámíthatóvá válik a számlakiállítás során is, amennyiben a számlát az adóköteles esemény bekövetkeztét követő hónap 15. napja előtt állítják ki.

28e. cikk

Adóalap és az alkalmazható mérték

(1) Közösségen belüli termékbeszerzés esetén az adóalapot ugyanazon tényezők alapján állapítják meg, mint amelyeket a 11. cikk A. részének megfelelően ugyanolyan termékeknek belföldi szállítására vonatkozó adóalap meghatározása során használtak. Különösen a 28a. cikk (6) bekezdésében említett Közösségen belüli termékbeszerzés esetében az adóalapot a 11. cikk A. része (1) bekezdése b) pontjának megfelelően határozzák meg.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jövedéki termék Közösségen belüli beszerzését megvalósító személy által fizetendő vagy megfizetett jövedéki adót beszámítsák az adóalapba a 11. cikk A. része (2) bekezdése a) pontjának megfelelően.

(2) A Közösségen belüli termékbeszerzésre azon adómérték vonatkozik, amelyet az adó felszámíthatóvá válásakor lehet alkalmazni.

(3) A Közösségen belüli termékbeszerzésre ugyanazon adómértéket kell alkalmazni, mint amely az ugyanolyan termékeknek belföldön történő értékesítésére vonatkozik.

28f. cikk

Adólevonási jog

(1) A 17. cikk (2), (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

»(2) Amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat adóköteles tevékenységéhez használja fel, az adóalany jogosult az általa fizetendő adóból levonni a következő összegeket:

- az olyan, belföldön adóköteles termékek és szolgáltatások után fizetendő, illetve megfizetett hozzáadottérték-adó, amelyet részére egy másik adóalany szállított vagy fog szállítani, illetve teljesített vagy fog teljesíteni;
- a behozott termékekre belföldön fizetendő vagy megfizetett hozzáadottérték-adó;
- az 5. cikk (7) bekezdésének a) pontja, a 6. cikk (3) bekezdése és a 28a. cikk (6) bekezdése szerint fizetendő hozzáadottérték-adó;
- a 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint fizetendő hozzáadottérték-adó.

(3) A tagállamok továbbá biztosítják valamennyi adóalany részére a (2) bekezdésben meghatározott hozzáadottérték-

adó levonását vagy visszatérítését, amennyiben az adóalany a termékeket és szolgáltatásokat a következő célokra használja fel:

- a 4. cikk (2) bekezdése szerinti gazdasági tevékenységekkel kapcsolatos külföldön folytatott ügyletek, amelyek tekintetében előzetes adólevonásra keletkezett volna joga, ha ezeket belföldön végezte volna;
- a 14. cikk (1) bekezdésének i) pontja, a 15. cikk, a 16. cikk (1) bekezdésének B., C., D. vagy E. része vagy (2) bekezdése vagy a 28c. cikk A. része szerinti adómentes ügyletek;
- a 13. cikk B. részének a) pontjában és d) pontjának 1–5. alpontjában mentesített ügyletek, ha a szolgáltatás címzettje a Közösség területén kívül telepedett le, vagy ha ez az ügylet közvetlenül a Közösségen kívüli országba történő termékexporttal kapcsolatos.

(4) A (3) bekezdésben említett hozzáadottértékadó-visszatérítés a következő személyeket illeti meg:

- adóalanyok, akik nem belföldön, hanem egy másik tagállamban telepedtek le a 79/1072/EGK (*) irányelvben megállapított részletes végrehajtási szabályoknak megfelelően,
- adóalanyok, akik a nem Közösség területén telepedtek le, a 86/560/EGK irányelvben (**) megállapított részletes végrehajtási szabályoknak megfelelően.

(*) HL L 331., 1979.12.27., 11. o.

(**) HL L 326., 1986.11.21., 40. o.«

(2) A 18. cikk (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

»(1) Ahhoz, hogy adólevonási jogát gyakorolhassa, az adóalanynak

- a 17. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti adólevonási joghoz a 22. cikk (3) bekezdése szerint kiállított számlával kell rendelkeznie;
- a 17. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti adólevonási joghoz behozatali okmánnyal kell rendelkeznie, amely őt címzettként vagy importőrként tünteti fel, és amelyből a fizetendő adóösszeget meg lehet állapítani, vagy amelynek alapján azt ki lehet számítani;
- a 17. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti adólevonási joghoz meg kell felelnie az egyes tagállamok előírásainak;
- amikor a 21. cikk 1. pontjának alkalmazása esetén vevőként vagy szolgáltatás igénybevevőjeként kell megfizetnie az adót, meg kell felelnie az egyes tagállamok előírásainak;

- e) közzé kell tennie a 17. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerinti levonások tekintetében a 22. cikk (4) bekezdésének megfelelő nyilatkozatban minden olyan adatot, amely a Közösségen belüli termékbeszerzések vonatkozásában az esedékes adó összegének kiszámításához szükséges, és rendelkeznie kell a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelő számlával.

(3) A 18. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

»(3a) A tagállamok felhatalmazhatják az adóalanyt a 17. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett levonás végrehajtására akkor is, ha az nem rendelkezik a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelő számlával; e rendelkezés alkalmazására vonatkozó feltételeket és rendelkezéseket a tagállamok határozzák meg.«

28g. cikk

Az adó fizetésére kötelezett személy

A 21. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

»21. cikk

A hatóságokkal szemben az adó fizetésére kötelezett személyek

A hozzáadottérték-adó fizetésére kötelezett személy a következő:

1. belföldi forgalomban:

- a) azon adóalany, aki adóköteles termékértékesítést vagy a b) pontban említettekén kívüli szolgáltatásnyújtást végez.

Amennyiben az adóköteles termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást külföldön letelepedett adóalany végzi, a tagállamok elfogadhatnak olyan feltételeket, amelyek révén az adót egy másik személy által kell megfizetni. Ilyen másik személynek ki lehet jelölni többek között az adóképviselet vagy azon személyt, akinek az adóköteles termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást teljesítik. A tagállamok azt is előírhatják, hogy az adóalanyon kívül más is vállaljon együttes és egyetemleges felelősséget az adó megfizetéséért;

- b) a 9. cikk (2) bekezdésének e) pontjában vagy a 28b. cikk C., D. vagy E. részében említett szolgáltatás megrendelője, amely szolgáltatást külföldön letelepedett adóalany teljesítette.

A tagállamok azonban előírhatják, hogy a szolgáltatást nyújtó legyen együttesen vagy egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért;

- c) bármely személy, aki hozzáadottérték-adót tüntet fel számlán vagy számlát helyettesítő bizonylaton;

- d) bármely személy, aki adóköteles Közösségen belüli termékbeszerzést teljesít. Amennyiben Közösségen belüli termékbeszerzést külföldön letelepedett személy végzi, a tagállamok elfogadhatnak olyan feltételeket, amelyek révén az adót egy másik személy által kell megfizetni. Ilyen másik személynek ki lehet jelölni többek között az adóképviselet. A tagállamok azt is előírhatják, hogy a Közösségen belüli termékbeszerzést teljesítő személyen kívül más is vállaljon együttes és egyetemleges felelősséget az adó megfizetéséért;

2. importnál: azon személy vagy személyek, aki(ke)t azon tagállam, amelybe a termékeket importálják, az adó megfizetésére kötelezett személynek jelöl meg, illetve ismer el.«

28h. cikk

Az adófizetésre kötelezett személyek kötelezettségei

A 22. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

»22. cikk

Kötelezettségek a belföldi forgalomban:

- (1) a) Minden adóalany bejelenti, hogy adóalanyként folytatott tevékenységét mikor kezdte, mikor módosította vagy szüntette meg.

- b) Az a) pont sérelme nélkül minden, a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében említett adóalany bejelenti, hogy Közösségen belüli termékbeszerzést végez, amennyiben az említett cikkben meghatározott eltérési lehetőség alkalmazásának feltételei nem teljesülnek.

- c) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyéni szám útján azonosítsák a következőket:

- a 28a. cikk (4) bekezdésében említettek kivételével minden adóalany, aki belföldön olyan termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végez, amely őt a levonási jog gyakorlására jogosítja, kivéve az olyan szolgáltatásnyújtásokat, amelyek tekintetében az adót kizárólag a 21. cikk 1. pontja b) alpontjának megfelelően a megrendelő fizeti. A tagállamoknak azonban nem kell meghatározniuk a 4. cikk (3) bekezdésében említett egyes adóalanyokat,

– az (1) bekezdés b) pontjában említett minden adóalany és minden olyan adóalany, aki él a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának harmadik albekezdésében meghatározott választási lehetőséggel.

d) Minden egyéni azonosító szám rendelkezik egy előtaggal az ISO nemzetközi szabvány 3166 szerinti alpha-2-es kódnak megfelelően, amelynek alapján a kibocsátó tagállamot azonosítani lehet.

e) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azonosítási rendszereik meg tudják különböztetni a c) pontban említett adóalanyokat, és hogy a Közösségen belüli ügyletek adózására vonatkozó átmeneti rendelkezéseket megfelelő módon alkalmazzák az e részben rögzített módon.

(2) a) Minden adóalany megfelelően részletes elszámolást vezet, hogy lehetővé tegye a hozzáadottérték-adó felhasználását és annak adóhatóság általi ellenőrzését.

b) Minden adóalany nyilvántartást vezet azon termékekről, amelyeket szállított vagy feladott, vagy amelyeket az ő nevében szállítottak vagy adtak fel a 3. cikkben meghatározott területen kívülre, de a Közösségen belül, a 28a. cikk (5) bekezdése b) pontjának negyedik, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdésében említett ügyletek céljából.

Minden adóalany nyilvántartást vezet az olyan, más adóalany által vagy nevében a részére egy másik tagállamból feladott anyagokról – figyelemmel a szerződéses munka ezen adóalany részére történő szolgáltatására –, amely másik adóalanyt a hozzáadottérték-adó szempontjából abban a másik tagállamban tartják nyilván.

(3) a) Minden adóalany a más adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek részére teljesített termékértékesítésről és szolgáltatásnyújtásról számlát vagy azt helyettesítő bizonylatot állít ki. Minden adóalany számlát vagy azt helyettesítő bizonylatot állít ki a 28b. cikk B. része (1) bekezdésében említett termékek értékesítése esetében, valamint a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek alapján értékesített termékek tekintetében. Az adóalany megőrizz egy példányt minden kiadott okmányról.

Minden adóalany hasonló módon számlát bocsát ki a hozzá benyújtott számlára teljesített kifizetésekről is, bármilyen, az első albekezdésben említett termékértékesítést megelőzően, valamint más adóalany vagy nem adóalany jogi személy által a számlájára teljesített kifizetésről a szolgáltatásnyújtások befejeződése előtt.

b) A számlán elkülönítve szerepel az adó nélküli ár és az egyes hozzáadottérték-adó mértékéhez kapcsolódó megfelelő adóösszeg, valamint adott esetben fel kell tüntetni az adómentességet.

A számlán a következőket is fel kell tüntetni:

– a 28b. cikk C., D. és E. részében említett ügyletek esetében azon szám, amellyel az adóalanyt belföldön nyilvántartják, valamint azon szám, amellyel a megrendelőt nyilvántartják, és amelynek keretében számára a szolgáltatást elvégezték,

– a 28c. cikk A. részének a) pontjában említett ügyletek esetében azon szám, amellyel az adóalanyt belföldön nyilvántartják, és azon szám, amellyel egy másik tagállamban nyilvántartják a termékeket beszerző személyt,

– új szállítóeszközök szolgáltatása esetén a 28a. cikk (2) bekezdésében meghatározott adatok.

c) A tagállamok állapítják meg azon követelményeket, amelyek alapján egy bizonylatot számlának lehet tekinteni.

(4) a) Minden adóalany bevallást nyújt be a tagállamok által megállapított határnapig. E határnap nem lehet az egyes adómegállapítási időszakok végét követő két hónapnál később. Az adómegállapítási időszakokat az egyes tagállamok egy hónapban, két hónapban vagy egy negyedévben állapítják meg. A tagállamok azonban más időszakokat is megjelölhetnek, feltéve hogy ezen adómegállapítási időszak az egy évet nem haladja meg.

b) A bevallásnak tartalmaznia kell az összes olyan adatot, amely szükséges a fizetendő adó, valamint az érvényesítendő adólevonás összegének megállapításához, beleértve adott esetben, amennyiben ez az adóalap megállapításához szükséges, az adó felszámításához és a levonás alapjául szolgáló ügyletek értékét, továbbá az adómentes értékesítések teljes értékét is.

c) A bevallásban a következőket is közölni kell:

– egyrészt a 28c. cikk A. részében említett termékértékesítés összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, amelynek alapján az adó az érintett időszakban felszámíthatóvá vált.

Ugyancsak közölni kell a következőket: a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának második mondatában és a 28b. cikk B. része (1) bekezdésében említett olyan termékértékesítés összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, amelyet egy másik tagállam területén teljesítettek, és amelyre az adó a bevallási

időszak alatt vált felszámíthatóvá, amennyiben a termékek szállításának vagy feladásának helye belföldön van,

- másrészt, a 28a. cikk (1) és (6) bekezdésében említett Közösségen belüli termékbeszerzések összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, amelyek után az adó felszámíthatóvá vált.

A következőket ugyancsak közölni kell: a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának második mondatában és a 28b. cikk B. rész (1) bekezdésében említett olyan termékértékesítés összértéke, levonva a hozzáadottérték-adót, amelyet belföldön teljesítettek, és amelyre az adó a bevallási időszak alatt vált felszámíthatóvá, amennyiben a termékek szállításának vagy feladásának helye egy másik tagállam területén van.

(5) Minden adóalany megfizeti a rendszeres adóbevallás benyújtásakor az adólevonás érvényesítése után fennmaradó fizetendő hozzáadottérték-adó összegét. A tagállamok azonban az összeg megfizetésére más határidőt is megállapíthatnak vagy időközi fizetést írhatnak elő.

(6) a) A tagállamok előírhatják, hogy az adóalany az előző év összes ügyletére kiterjedően készítsen bevallást a (4) bekezdés szerinti összes adat feltüntetésével. E bevallás tartalmaz minden olyan adatot, amely az esetleges módosítás szempontjából szükséges.

b) Minden, a hozzáadottérték-adó szempontjából azonosított adóalany összesítő bevallást is benyújt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartott azon termékbeszerzőkről, akiknek a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján a termékeket értékesítette.

Az összesítő bevallást minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan a tagállamok által meghatározott határidőn belül és eljárásokkal összhangban állítják össze, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a közvetett adózásra vonatkozó közigazgatási együttműködést érintő rendelkezéseket minden körülmények között betartsák.

Az összesítő bevallás a következőket tartalmazza:

- azon szám, amely révén az adóalanyt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartják belföldön és amelynek keretében termékértékesítéseket hajtott végre a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek mellett,
- azon szám, amelynek révén a termékeket beszerző személyt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartják egy másik tagállamban, és amelynek keretében a termékeket részére értékesítették, és

adott esetben egy jelzés, hogy a 28a. cikk (5) bekezdésének a) pontjában meghatározottak szerinti termékértékesítéseket az azokat beszerző személy részére teljesítették,

- a termékeket beszerző valamennyi személy tekintetében az adóalany által teljesített termékértékesítések összértéke. Ezen összegeket bejelentik azon naptári negyedévre vonatkozóan, amely során az adó felszámíthatóvá vált.

Az összesítő bevallás a következőket is tartalmazza:

- a 28c. cikk A. részének c) pontja által meghatározott termékértékesítések tekintetében azon szám, amelynek segítségével az adóalanyt azonosítják a hozzáadottérték-adó szempontjából belföldön, azon szám, amelynek révén őt a szállítás vagy feladás érkezési helye szerinti tagállamban azonosítják, valamint az értékesített termékek 28c. cikk (1) bekezdésének megfelelően megállapított értéke,
- a 11. cikk C. részének (1) bekezdése alapján végrehajtott kiigazítás összegei. Ezen összegeket bejelentik azon naptári negyedévre vonatkozóan, amely során a termékeket beszerző személyt a kiigazításról értesítik.

Amennyiben a termékeket az adóalany vagy az annak nevében eljáró személy szállítja vagy feladja a 3. cikkben meghatározott területen kívülre, de a Közösségen belül, tekintettel az adóalany részére szolgáltatott szerződéses munkára a 28a. cikk (5) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek alapján, az azon negyedévre elkészített összesítő bevallások, amelynek során a termékeket ily módon szállították vagy feladták, a következőket tartalmazzák:

- azon szám, amelynek a révén az adóalanyt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartják a szállítás vagy a feladás indulási helye szerinti tagállamban,
- azon szám, amelynek segítségével azon adóalanyt, akinek a termékeket elküldték, tekintettel szerződéses munka szolgáltatására, nyilvántartják a termékek feladásának vagy szállításának érkezési helye szerinti tagállamban,
- egy nyilatkozat, miszerint a termékeket az előbbiekben említett feltételek keretében feladták vagy szállították olyan szerződéses munka céljaira, amelyet ténylegesen a feladás vagy a szállítás érkezési helye szerinti tagállamban hajtottak végre.

c) Eltérve a b) ponttól, a tagállamok a következőket tehetik:

- előírják az összesítő bevallás havi rendszerességgel történő benyújtását,

– előírják, hogy az összesítő bevallás további részletekkel szolgáljon.

d) Új szállítóeszközök értékesítése esetén, amelyet a 28c. cikk A. részének b) pontjában rögzített feltételek alapján teljesített a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartott adóalany, olyan vásárlónak, akit nem tartanak nyilván a hozzáadottérték-adó vonatkozásában, vagy amelyet a 28a. cikk (4) bekezdésében meghatározott adóalany teljesített, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az eladó közölje az adóhatósággal a hozzáadottérték-adó alkalmazásához és ellenőrzéshez szükséges összes adatot.

e) A tagállamok előírhatják, hogy olyan adóalanyok, akik belföldön Közösségen belüli termékbeszerzést valósítanak meg a 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontja és (6) bekezdése értelmében, részletes adatokat tartalmazó nyilatkozatokat nyújtsanak be az ilyen beszerzésekről, azonban az ilyen nyilatkozatokat egy hónappal rövidebb időszakra vonatkozóan nem lehet megkövetelni.

A tagállamok azt is előírhatják, hogy olyan személyek, akik a Közösségen belül új szállítóeszköz-beszerzést hajtanak végre a 28a. cikk (1) bekezdése b) pontjában meghatározott módon, a (4) bekezdésben említett bevallás benyújtásakor adják meg az adóhatóságoknak a hozzáadottérték-adó alkalmazásához és ellenőrzéséhez szükséges összes adatot.

(7) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy betartsák a fenti, bevallással és adófizetéssel kapcsolatos kötelezettségeket azon személyek, akik a 21. cikk 1. pontja a) és b) alpontjának megfelelően a külföldön letelepedett adóalany helyett adófizetésre kötelezettek, vagy akik együttesen és egyetemlegesen felelősek a fizetési kötelezettségért.

(8) A tagállamok megállapíthatnak más kötelezettségeket is, amelyeket szükségesnek ítélnék az adó megfelelő behajtása és az adócsalás megakadályozása érdekében, azon követelményre is figyelemmel, hogy az adóalanyok által végrehajtott belföldi és tagállamok közötti ügyleteket egyenlő bánásmódban kell részesíteni, és feltéve hogy az ilyen kötelezettségek nem idéznek elő a tagállamok közötti kereskedelemben a határátlépéssel összefüggő alaki előírásokat.

(9) a) A tagállamok mentesíthetik egyes vagy az összes kötelezettség alól a következőket:

– azon az adóalanyok, akik kizárólag a 13. és 15. cikk szerinti adómentes termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végzik,

– azon adóalanyok, akik a 24. cikkben előírt adómentességre és a 28a. cikk (1) bekezdése a)

pontjának második albekezdésében meghatározott eltérési lehetőség alkalmazására jogosultak,

– azon adóalanyok, akik nem hajtanak végre semmilyen, a (4) bekezdés c) pontjában említett ügyletet.

b) A tagállamok mentesíthetik az a) pontban említetteken kívüli adóalanyokat a (2) bekezdés a) pontjában említett egyes kötelezettségek alól.

c) A tagállamok mentesíthetik az adóalanyokat az esedékes adó megfizetése alól, amennyiben az érintett összeg jelentéktelen.

(10) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy azon nem adóalany jogi személyek, akik a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának első albekezdésében foglalt Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében fennálló adófizetési kötelezettségért felelősek, betartsák a fenti, bevallással és adófizetéssel kapcsolatos kötelezettségeket, és hogy őket az (1) bekezdés c), d) és e) pontjában meghatározott egyéni számmal azonosítsák.

(11) A 28a. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett új szállítóeszköz Közösségen belüli beszerzése esetében a tagállamok intézkedéseket hoznak a bevallásra és az azt követő adófizetésre vonatkozóan.

(12) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, egyhangú döntéssel felhatalmazhat bármely tagállamot külön intézkedések megtételére annak érdekében, hogy egyszerűsítse a (6) bekezdés b) pontjában megállapított nyilatkozási kötelezettségeket. E külön intézkedések nem veszélyeztetik a Közösségen belüli ügyletek megfelelő ellenőrzését, és a következő módon nyilvánulnak meg:

a) A tagállamok felhatalmazhatják a következő három feltételt teljesítő adóalanyokat, hogy éves összesítő bevallást nyújtsanak be, megjelölve azon számot, amellyel a hozzáadottérték-adó szempontjából azonosítani lehet a többi tagállamban azon személyeket, akiknek ezen adóalanyok a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek szerint az árut értékesítették:

– az 5., a 6. cikk és a 28a. cikk (5) bekezdésében meghatározottak szerinti termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások éves, hozzáadottérték-adó nélküli összértéke nem haladja meg 35 000 ECU-nél nagyobb összeggel az éves üzleti forgalom nagyságát, amelyet referenciaként használnak a 24. cikkben előírt adómentesség alkalmazása tekintetében,

– a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján teljesített termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások éves, hozzáadottérték-adó nélküli összértéke nem haladja meg a 15 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget,

- a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján általuk megvalósított termékértékesítések nem új szállítóeszközök szolgáltatását jelentik;
- b) A tagállamok, amelyek három hónapnál hosszabb időben határozzák meg azon adózási időszakot, amelyre vonatkozóan az adóalanyoknak a (4) bekezdésben előírt bevételeket be kell nyújtaniuk, felhatalmazhatják az ilyen személyeket összesítő bevallások benyújtására ugyanezen időszak vonatkozásában, amennyiben az adóalanyok megfelelnek a következő három feltételnek:
 - az 5., a 6. cikk és a 28a. cikk (5) bekezdésében meghatározottak szerinti termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások éves, hozzáadottérték-adó nélküli összértéke nem haladja meg 200 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget,
 - a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján teljesített termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások éves, hozzáadottérték-adó nélküli összértéke nem haladja meg a 15 000 ECU-nek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget,
 - a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján általuk megvalósított termékértékesítések nem új szállítóeszközök szolgáltatását jelentik.«

28i. cikk

A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozások

A 24. cikk (3) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

»Minden esetben a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján teljesített új szállítóeszköz-értékesítések kizárják a (2) bekezdés szerinti adómentesség köréből.«

28j. cikk

A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási rendszer

(1) A 25. cikk (4) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

»E választási lehetőség gyakorlása esetén a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák a XIVa. címben megállapított Közösségen belüli ügyletek adózására vonatkozó átmeneti szabályok megfelelő alkalmazását.«

(2) A 25. cikk (5) és (6) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

»(5) A (3) bekezdésben előírt átalányadó-térítési adókulcsokat kell alkalmazni a következők adó nélkül vett áaira:

- a) az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők által olyan adóalanyoknak értékesített mezőgazdasági termékek, amelyek nem jogosultak belföldön az e cikkben előírt átalányadózási rendszerre;

- b) a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján átalányadót fizető mezőgazdasági termelők által olyan nem adóalany jogi személyeknek értékesített mezőgazdasági termékek, amelyek nem jogosultak az ily módon szállított mezőgazdasági termékek szállításának vagy feladásának érkezési helye szerinti tagállamában a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérés alkalmazására;

- c) átalányadót fizető mezőgazdasági termelők által olyan adóalanyoknak nyújtott mezőgazdasági szolgáltatások, amelyek nem jogosultak belföldön az e cikkben előírt átalányadózási rendszerre.

E kompenzáció kizárja a levonás minden egyéb formáját.

- (6) Az (5) bekezdésben említett mezőgazdasági termékek értékesítése vagy mezőgazdasági szolgáltatások nyújtása esetén a tagállamok gondoskodnak az átalányadózási kompenzáció megfizetéséről:

- a) vagy a vásárló, illetve a megrendelő által. Ez esetben az adóköteles vásárlót vagy megrendelőt a 17. cikkben előírt módon és összhangban a tagállamok által megállapított eljárásokkal fel kell hatalmazni, hogy vonja le az adóból, amelynek megfizetésére kötelezett belföldön, az átalányadózási kompenzáció azon összegét, amelyet az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőknek fizetett.

A tagállamok visszatérítik a vásárlónak vagy megrendelőnek az átalányadózási kompenzáció összegét, amelyet az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőnek fizetett a következő ügyletek bármelyike tekintetében:

- a 28c. cikk A. részében megállapított feltételek alapján teljesített mezőgazdasági termékértékesítések olyan adóalanyoknak vagy nem adóalany jogi személyeknek, akik mint ilyenek járnak el egy másik tagállamban, amelyen belül nem jogosultak a 28a. cikk (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében meghatározott eltérés alkalmazására,

- a 15. cikk és a 16. cikk (1) bekezdése B., D. és E. részében megállapított feltételek alapján a Közösségen kívül letelepedett adóköteles vásárlóknak teljesített mezőgazdasági termékértékesítések, feltéve hogy a termékeket e vásárlók használják fel a 17. cikk (3) bekezdése a) és b) pontjában említett ügyletek céljaira, vagy olyan szolgáltatások céljaira, amelyeket belföldön teljesítettnek kell tekinteni, és amelyek után kizárólag a 21. cikk 1. pontjának b) alpontja alapján a megrendelők kötelesek adót fizetni,

- mezőgazdasági szolgáltatások nyújtása olyan adóalanyoknak, amelyek a Közösségen belül, de más tagállamokban telepedtek le, vagy olyan adóköteles megrendelőknek, amelyek a Közösségen kívül telepedtek le, feltéve hogy a szolgáltatásokat az említett megrendelők a 17. cikk (3) bekezdése a) és b) pontjában említett

ügyletek céljaira használják fel, továbbá olyan szolgáltatások céljaira, amelyeket belföldön teljesítettnek kell tekinteni, és amelyek után a 21. cikk 1. pontjának b) alpontja alapján kizárólag a megrendelők kötelesek adót fizetni.

A tagállamok határozzák meg azon módszereket, amelyekkel a visszatérítést végrehajtják; különösen a 17. cikk (4) bekezdését alkalmazhatják;

b) vagy a hatóságok által.«

(3) A 25. cikk (9) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

»Az e cikkben előírt választási lehetőség gyakorlása esetén a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy ugyanazon adózási módszert alkalmazzák a 28b. cikk B. része (1) bekezdésében megállapított feltételek alapján teljesített mezőgazdasági termékértékesítésekre, akár átalányadót fizető mezőgazdasági termelő teljesíti a szállítást, akár olyan adóalany, amely nem átalányadót fizető mezőgazdasági termelő.«

28k. cikk

Vegyes rendelkezések

A következő rendelkezéseket 1999. június 30-ig kell alkalmazni:

(1) A tagállamok mentesítést adhatnak a vámmentes üzletek számára értékesített olyan termékekre, amelyeket a Közösségen belüli légi járatokon vagy tengeri hajóutakon a másik tagállamba utazók a személyi poggyászukban magukkal vihetnek. E cikk alkalmazásában:

a) »vámmentes üzlet«: azon intézmény, amely egy repülőtér vagy kikötő területén működik, és a 28. cikk (3) bekezdése értelmében megfelel az illetékes hatóságok által meghatározott, különösen az (5) bekezdés szerinti követelményeknek;

b) »másik tagállamba utazó«: azon útlevelet birtokló légi vagy tengeri utazó, aki kijelenti, hogy közvetlen célja egy másik tagállam repülőtere vagy kikötője;

c) »Közösségen belüli légi járat vagy tengeri hajóút«: azon légi vagy tengeri út, amely a 3. cikk meghatározása szerinti belföldről indul és tényleges érkezési helye egy másik tagállamban található.

A vámmentes üzletek által teljesített termékértékesítések magukban foglalják a légi- vagy vízijármű fedélzetén a Közösségen belüli termékértékesítések során teljesített termékértékesítéseket.

E mentesség a Csatorna-alagút két végállomásán található vámmentes üzletekben megvalósuló termékértékesítésekre is vonatkozik a két végállomás

közötti utazásra szóló érvényes útiokmánnyal rendelkező utasok számára.

(2) Az (1) bekezdésben előírt mentességre való jogosultság kizárólag azon termékértékesítésekre vonatkozik:

a) amelyek személyenkénti és utazásonkénti összértéke nem haladja meg a harmadik országok és a Közösség közötti utasforgalomra vonatkozó hatályos közösségi rendelkezésekben megállapított határokat.

Amennyiben a termékek több tételének vagy több értékesítésének összértéke utazásonként és személyenként meghaladja e határokat, a mentességet meg lehet adni az említett összegek erejéig, azzal a feltétellel, hogy az egyes tételek értékét nem lehet megosztani;

b) amelyek esetében a személyenkénti és utazásonkénti mennyiség nem haladja meg a harmadik országok és a Közösség közötti utasforgalomra vonatkozó hatályos közösségi rendelkezésekben megállapított határokat.

Az előző albekezdésben megállapított mennyiségi határok között megvalósított termékértékesítések értékét nem lehet figyelembe venni az a) pont alkalmazásakor.

(3) A tagállamok minden adóalanyt megadják a 17. cikk (2) bekezdésében említett, a hozzáadottérték-adó levonásának vagy visszatérítésének jogát, amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat e cikk értelmében mentes termékértékesítések céljaira használják fel.

(4) A tagállamok, amelyek a 16. cikk (2) bekezdésében meghatározott választási jogot gyakorolják, a behozatalra szintén biztosítják e jogosultságot az említett rendelkezés alapján, a Közösségen belüli beszerzésekre és az adóalanyoknak nyújtott termékértékesítésekre az e cikk szerinti adómentes termékértékesítések vonatkozásában.

(5) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az e cikkben előírt mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását biztosítsák, és hogy megakadályozzanak mindenféle adócsalást, adókerülést vagy visszaélést.

28l. cikk

Időbeli hatály

Az e cikkben meghatározott átmeneti rendelkezések 1993. január 1-jén lépnek hatályba. 1994. december 31-ig a Bizottság jelentést terjeszt a Tanács elé az átmeneti rendelkezések működéséről, és javaslatot tesz a végleges rendszerre.

Az átmeneti rendelkezéseket a tagállamok közötti kereskedelem adózására vonatkozóan végleges rendszer váltja fel, amely a termékek vagy a szolgáltatások származása szerinti tagállamban érvényes adózáson alapszik. E célból, miután az említett jelentés részletesen megvizsgálta és úgy ítélte meg, hogy a végleges rendszerre való átmenet feltételei kielégítő módon teljesültek, a Tanács egyhangú döntéssel a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően 1995. december 31-ig döntést hoz a végleges rendszer hatálybalépéséhez és működéséhez szükséges intézkedésekről.

Az átmeneti rendelkezések négy évre lépnek hatályba, és ennek megfelelően 1996. december 31-ig kell azokat alkalmazni. Az átmeneti rendelkezések időbeli hatálya automatikusan meghosszabbodik a végleges rendszer hatálybalépéséig, de mindenképpen addig, amíg a Tanács nem döntött a végleges rendszerről.

28m. cikk

Átváltási árfolyamok

Az e címben ECU-ben kifejezett összegek nemzeti valutában kifejezett egyenértékének kiszámításához a tagállamok az 1991. december 16-án érvényes árfolyamot (*) alkalmazzák.

(*) HL C 328., 1991.12.17., 4. o.”

23. A 33. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. cikk

(1) Az egyéb közösségi rendelkezések, különösen a jövedéki termékek birtoklására, szállítására és ellenőrzésére vonatkozó általános, hatályban lévő közösségi rendelkezések sérelme nélkül, ezen irányelv nem akadályozza a tagállamokat biztosítási szerződésekre vonatkozó adók, a fogadásokra és szerezsejártékokra vonatkozó adók, a jövedéki adók, a bélyegilletékek és még általánosabban az olyan adók, illetékek vagy terhek fenntartásában vagy bevezetésében, amelyeket nem lehet forgalmi adóként jellemezni, feltéve ugyanakkor, hogy ezen adók, illetékek vagy terhek a tagállamok közötti kereskedelemben nem vezetnek alaki követelményekhez a határátlépéssel összefüggésben.

(2) Az ezen irányelvben szereplő jövedéki termékekre vonatkozó bármely utalás a közösségi rendelkezésekben meghatározott következő termékekre vonatkozik:

- ásványolajok,
- alkohol és alkoholtartalmú italok,
- dohánygyártmányok.”

24. A következő cikkel egészül ki:

„33a. cikk

(1) A 3. cikk (3) bekezdése második albekezdésében meghatározott területekről vagy a Csatorna-szigetokről a Közösség területére belépő termékek a következő rendelkezések hatálya alá tartoznak:

- a) az ilyen termékek a Közösség területére való belépésével kapcsolatos alaki követelményeket a 717/91/EGK rendeletnek (*) megfelelően kell teljesíteni.
- b) a közösségi belső árutovábbítási eljárást akkor kell alkalmazni, amikor a Közösség területére való belépéskor a termékek:
 - nem azon tagállamba irányulnak, amelynek területén belül a Közösség területére való belépés időpontjában vannak,
 - a Közösségből való újbóli kivitelre irányulnak, a Közösségen belül elvégzett javítást, átalakítást, igazítást, szerződéses vagy feldolgozási jellegű munkát követően,
 - ideiglenes behozatali rendelkezések hatálya alá tartoznak a 85/362/EGK irányelv alkalmazásában.

(2) A Közösségből származó és a 3. cikk (3) bekezdése második albekezdésében meghatározott területekre vagy a Csatorna-szigetekre szállított vagy feladott termékek a következő rendelkezések hatálya alá tartoznak:

- a) az ilyen termékeknek a Közösségből való kivitelével kapcsolatos alaki előírásokat a 717/91/EGK rendeletnek megfelelően kell teljesíteni;
- b) a közösségi belső árutovábbítási eljárást akkor kell alkalmazni, amikor az említett termékeket olyan tagállamból kívánják kivinni, amely nem azonos a termék Közösségből való kilépése szerinti tagállamával.

(*) HL L 78., 1991.3.26., 1. o.”

2. cikk

(1) A következő irányelvek 1992. december 31-én hatályukat veszítik a tagállamok közötti kapcsolatok tekintetében:

- a legutóbb a 89/219/EGK ⁽¹⁾ irányelvvel módosított 83/181/EGK ⁽²⁾ irányelv,
- 85/362/EGK irányelv.

⁽¹⁾ HL L 92., 1989.4.5., 13. o.

⁽²⁾ HL L 105., 1983.4.23., 38. o.

(2) A következő irányelvekben a hozzáadottérték-adóra vonatkozó rendelkezések 1992. december 31-én hatályukat veszítik:

- a legutóbb a 88/663/EGK ⁽¹⁾ irányelvvel módosított 74/651/EGK ⁽²⁾ irányelv,
- a 83/182/EGK ⁽³⁾ irányelv,
- a legutóbb a 89/604/EGK ⁽⁴⁾ irányelvvel módosított 83/183/EGK ⁽⁵⁾ irányelv.

(3) A legutóbb a 91/191/EGK ⁽⁶⁾ irányelvvel módosított 69/169/EGK ⁽⁷⁾ irányelv rendelkezései a hozzáadottérték-adó tekintetében 1992. december 31-én hatályukat veszítik a tagállamok közötti kapcsolatok tekintetében.

3. cikk

(1) A tagállamok a jelenlegi hozzáadottérték-adó-rendszerüket hozzáigazítják az ezen irányelvhez.

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ezen irányelv 1. cikke (1)-(20) és (22)-(24) bekezdésében és a 2. cikkében meghatározottakhoz igazodó intézkedések 1993. január 1-jén hatályba lépjenek.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról az intézkedésekről, amelyeket az ezen irányelv alkalmazása érdekében fogadnak el.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(4) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.

A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1991. december 16-án.

a Tanács részéről

az elnök

W. KOK

⁽¹⁾ HL L 382., 1988.12.31., 40. o.

⁽²⁾ HL L 354., 1974. 12.30., 6. o.

⁽³⁾ HL L 105., 1983. 4.23., 59. o.

⁽⁴⁾ HL L 348., 1989.11.29., 28. o.

⁽⁵⁾ HL L 105., 1983.4.23., 64. o.

⁽⁶⁾ HL L 94., 1991.4.16., 24. o.

⁽⁷⁾ HL L 133., 1969.6.4., 6. o.